

[Christmas Møller.]

angaaende Arbejdsløshedsunderstøttelse, at denne Kommission fortsatte, efter at Mac Donalds Regering var gaaet af, altsaa under det nuværende Ministerium, og at denne Kommission, saaledes som Oplysningerne har været fremme, ogsaa her i Rigsdagen, har afgivet en enstemmig Indstilling. Ifølge denne Kommissions Betænkning blev Understøttelserne for Mænd over 21 Aar nedsat til 17 sh. pr. Uge, det er ca. 15½ Kr. i vore Penge; vi betaler 24 Kr. (Fraenkel: Hvad Tidsrum?). Det er et Par Aar siden, det er, efter at vi har faaet Pariteten, at denne Kommission afgav Betænkningen. For unge Mænd mellem 18 og 21 Aar foreslaas i England Understøttelsen ifølge den enstemmige Betænkning nedsat til 10 sh pr. Uge; her gives 18 Kr. For Kvinders Vedkommende er Forholdene noget lignende. Hvis vi virkelig skal drage en Sammenligning mellem dansk Konservatismes, i hele taget dansk, Stilling til Arbejdsløshedsloven og andre sociale Love og engelsk Konservatismes og andre Landes Stilling dertil, behøver dansk Konservatisme og dansk Samfund ikke at skamme sig.

Einer Jensen: Den højtærede Indenrigsminister fortsatte med nogle Bemærkninger vedrørende København og sluttede med at rette det Spørgsmaal til mig: Hvad har København gjort for at skaffe Arbejde til dem, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse? Det kan jeg ikke forstaa paa anden Maade, end at Ministeren vil have at vide, hvilke Nødhjælpsarbejder København har sat i Gang. Jeg kan der henvise til de Oplysninger, jeg før gav, at Københavns Kommunalbestyrelse enstemmigt har vedtaget, at Arbejdet ikke egnede sig til Nødhjælpsarbejde, og jeg kan føje til, at en saa fremragende Kommunalpolitiker som Raadmand Sørensen paa Frederiksberg en Gang har erklæret, at Frederiksberg, til Trods for at vi sidste Aar udførte for en halv Snes Millioner Kroner Vejarbejder, ikke havde Raad til at udføre det som Nødhjælpsarbejde, fordi det altid blev dyrere end at udføre det efter de almindelige Regler. Jeg vil lige føje til, at Ministeren sagde, at en Kommune som København altid maatte have Arbejder i Gang. Ja, men den har i Øjeblikket 3 Gange saa meget i Gang, som den normalt plejer at have. Hvis Ministeren ønsker det, er jeg villig til at dokumentere det med Tal.

Den højtærede Minister gjorde end-

videre nogle Bemærkninger om mine Udtalelser om Arbejdsløshedskassernes Laan. Ministeren sagde, at han kunde forsikre mig om, at han vidste Besked om, at det var overordentlig svært at faa disse Laan, han havde maattet give Garanti for, at de Tilskud, Kasserne havde til gode, ikke blev forandret. Det vil altsaa sige, at selv Bankerne nærer en meget stor Mistillid til, at Regeringen ændrer Lovene bagud, andet kan jeg ikke faa ud af det. Jeg kan dog forsikre Ministeren om, at de Penge, som Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse den 1. April i Aar havde til gode, vilde kunne belaanes i en hvilken som helst Bank, daarligere er Staten ikke stillet endnu overfor Bankerne med Hensyn til Kredit.

Med Hensyn til Ministerens Udtalelser om Lønreduktion og de Forhandlinger, der har været ført, vil jeg gerne oplæse, hvad en kendt Professor, Professor Birck, sagde paa et Møde for kort Tid siden. Han sagde:

„Selv om Arbejdslønnen bliver sat ned, nytter det aldeles ikke. Selv en Lønnedsættelse paa 20 pCt. vil kun sænke Prisniveauet med blot 5 pCt., fordi det, Arbejdslønnen udgør, ikke i Gennemsnit er 25 pCt. af Varens Værdi. Aarsagen til de høje Priser er den meget høje Forrentning og den stærke Overkapitalisering af Virksomhederne.“
Jeg beder den højtærede Minister sætte sig ind i, hvad den virkelige Aarsag er.

P. Munch: Den højtærede Minister var i sine sidste Bemærkninger til mig, jeg tør vel nok sige noget streng, næsten noget bister, men paa dette sene Tidspunkt behøver jeg neppe at komme ind paa meget af, hvad den højtærede Minister sagde. Hans Udtalelser om Forholdet mellem 130 og 175 og den radikale Regerings Virksomhed under Krigen, som jeg ikke paa nogen Maade havde berørt, kan vi gerne drøfte ved tredje Behandling, hvis der er Brug derfor.

Jeg skal her kun gøre en Bemærkning om et enkelt Punkt. Den højtærede Minister sagde, at man havde opgivet sine Bestræbelser for at bringe Forhandlinger i Gang i Efteraaret, fordi man meget hurtigt mødte skarp Afvisning i den socialdemokratiske Presse. Jeg skal ikke vurdere, hvad der er fremkommet i den socialdemokratiske Presse, men det forekommer mig ikke at være et tilstrækkeligt Grundlag for en Regerings Politik. Da denne Sag var til første Behandling, tillod jeg mig at anbefale, at disse Forhandlinger gen-